

Rigsdagsmand har gjort. Jeg skal kun udhøve et Par Enkeltheder. Jeg kan ikke nægte, at Afstedigelsen af Overlærer Pingel for mig er uforstaaelig. Jeg kunde forstaa det, dersom han var bleven afstediget, den Gang han gjorde det stærke Angreb paa Folketirten. Hvorvidt jeg vilde have billiget eller misbilliget det, er en anden Sag, som jeg ikke skal gaa nærmere ind paa. Men at han paa Grund af en Dom, maaske en ubillig Bedømmelse af Striden mellem Tydskland og Danmark, at han for en let Berørelse med Socialdemokraterne har faaet Afsted, det forstaar jeg ikke. Bismarck selv har havt en Socialist til meget god Ven og lægger ikke Dølgemaal derpaa, han har tilbragt mange Timer i Samtale med ham. Det kan undertiden være meget lærerigt at tale med Folk, der staa paa et modiat Standpunkt af En selv. Jeg er saa inderlig overbevist om, at den høit agtede Minister aldeles ikke har handlet af nogenjombest politisk Uvillie, men kun har gjort, hvad han har anset for nødvendigt for Skolens Færv, men derfor bliver der netop noget Uforstaaeligt for mig i denne Afstedigelse. — Den høit agtede Justitsminister svarede ikke et Ord med Hensyn til Horsens Tugthus. Jeg vil sige: Mislighederne skal jeg paa ingen Maade undskylde, men Kontrollen med Mislighederne er der stor Anledning til at undskylde; thi det er jo en privat Fabrik, der er jo Private, som benytte Fangerens Virksomhed, og man maatte da virkelig antage, at de Private vilde vaage over og drage Omjorg for, at de ikke bleve bestjaalne. Private pleie i den Henseende at være langt mere skarpsynede end det Offentlige. Jeg finder det derfor ganske naturligt, om Kontrollen har været noget svagere, fordi man netop stolede paa den Kontrol, der vilde blive udført af de Private. Men disse Misligheder gaa jo langt tilbage i Tiden, de gaa jo 20 Aar tilbage i Tiden. Minister Hall sad ved Roret, i hans Tid bleve de ikke opdagede, i min Tid bleve de ikke opdagede; saa kom Bluhme — han var af en anden Skole — i hans Tid bleve de ikke opdagede, og de bleve det heller ikke i Frijs's, heller ikke i Holstein's og heller ikke i Jonnesbech's Ministerium. Saa kom det nuværende Ministerium, den nuværende Justitsminister opdager disse Misligheder, og saa falder man

over ham, som om det skulde være et Bevis paa Udygtighed. Det forekommer mig at være meget ubilligt. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) henvendte nogle irettesættende, nogle oplysende og undervisende Ord til mig, det er jeg ham meget taknemlig for. Han bebreidede mig, at jeg ikke før havde opgivet mine Vægtingsforsøg; men det forekommer mig at være en meget ubillig Bebreidelse. Jeg har kun drevet dem i en eneste Samling, og da jeg kom til den Indsigt, at de ikke kunde føre til Noget, ophørte jeg med dem. Jeg kunde maaske snarere finde mig i, om man havde rettet den Bebreidelse imod mig, at jeg for tidlig havde opgivet disse Forsøg; men jeg forstaar ikke den Bebreidelse, at jeg for sent har opgivet dem, jeg finder ikke, den er billig. Det ærede Medlem har tillige anført nogle Ytringer af mig i Roeskilde, der foranledige mig til at udtale mig — jeg skal ikke gjøre det hyppigt — med et Par Ord. For mig har det allerede fra min Ungdom af staaet som noget Vogist, at Parlamentarismen var den usynlige Livsaande i enhver fri Forfatning. Det kan ikke nytte Noget, at De med juridiske Træsko trafer hen over Grundlovens Bestemmelser. Det staaer fast, at Parlamentarismen er den usynlige Livsaande, og i den Henseende nytter det ligesaa lidt ved en juridisk Betragtning af de enkelte Bestemmelser at ville finde eller udelukke Parlamentarismen. Det vilde være, som om En vilde benegte Sjælens Tilværelse, fordi han ved at anatomere Legemet ikke finder den nogetsteds. Det er den usynlige Livskraft i de frie Forfatninger. Det forekommer mig, at naar man ikke vil anerkjende det, kommer man til det Resultat, at en Mand kan spænde den ene Hest for Forsmækken og den anden Hest for Vagsmækken og sige: Skjov nu, nu ville vi fjøre, eller at en Mand vil sætte nogle Kværkarle i Forstavnen af en Vaad og andre i Bagstavnen og give de Første Befaling til at ro mod Nord og de Andre til at ro mod Syd; det vilde blive en daarlige Seilads. Det Samme vilde blive Tilfældet med konstitutionelle Landes Udvikling, dersom man ikke anerkjender Parlamentarismen. Det er min Overbevisning — den kan være urigtig — den er sammenvoget med mit Væsen, den er blevet til Skjod